

[Nøhr.]

Bestemmelser, hvormed Udligningsordningen sættes i Gang. Der er Grund til at tro, at trods de Vanskeligheder, som vil være til Stede, vil disse Startbestemmelser faa Udligningsreformen til uden større Vanskelighed at glide paa Plads i den kommunale Administration.

De enkelte Startbestemmelser har i øvrigt en saa speciel administrationsmæssig Karakter, at de først og fremmest har Interesse for Kommunalbestyrelsesmedlemmerne, hvorfor jeg ikke skal opholde mig ved dem. Derimod vil jeg gerne om Udligningsordningen nu ved dens Start gøre et Par Bemærkninger til Klaring af Billedet for den almindelige Befolkning. Jeg tror, det vil være rimeligt at gøre det, ikke mindst efter det Forsøg, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen for et Øjeblik siden gjorde paa at give et urigtigt Billede af Reformens Karakter.

Hovedindholdet af Udligningsordningen, saaledes som den nu føres ud i Livet, er, at Udligningen i det nu paabegyndte Finansaar faar 60 pCt.s Effektivitet, det vil sige, at der i Aar udlignes ca. 55 Mill. Kr. af de 85 Mill. Kr., som Ordningen vil andrage for et helt Aar, samt at alle Landets Sogneraad og Byraad i de nærmeste Uger skal tage Bestemmelse om, hvor meget den egenkommunale eller hjemmekommunale Skatteudskrivning skal nedsættes med allerede i Aar. Alle Kommuner i Landet vil altsaa faa en Lettelse i de egenkommunale Skatter, som er paalignet for 1937—38. Disse Skatter vil overalt blive mindre end efter de Overslag, som Kommunerne vedtog i Marts, og Nedsættelsen i Skatteudskrivningen vil i det store og hele staa i Forhold til Størrelsen af den Del af den enkelte Kommunes Udgifter til sociale Formaal og til Skolevæsen, som Sogneraad og Byraad ikke kan komme udenom, fordi de er en Følge af den almindelige Lovgivning.

Den Nedsættelse i Skatteudskrivningen, som Sogneraadene og Byraadene mener at kunne regne med, og som de har faaet godkendt af henholdsvis Amt og Indenrigsministerium, skal for Sognekommunernes Vedkommende fordeles paa baade Ejendomsskatter og Indkomstskatter, nemlig efter det Ligningsforhold, der er fastsat i Kommunen, medens derimod Nedsættelsen i Bykommunerne alene skal ske paa Indkomstskatten.

Til disse Lettelser i Skatteudskrivningerne i Aar i Sognekommuner og Bykommuner kommer en betydelig Nedsæt-

telse i Amtsskatteudskrivningen. Denne Nedsættelse vil staa i Forhold til Tilskuddet til Sygehuse og Politivæsen. Da Amterne kun har Ejendomsbeskatning som Indtægtsgrundlag, vil det altsaa sige, at Lettelsen for Amtskommunerne udelukkende kommer til Udtryk som en Nedsættelse af Ejendomsskatterne.

Endelig følger jeg til, at det ved Startbestemmelserne er overladt til Sogne- og Byraadene selv at bestemme, om Nedsættelse i de egenkommunale Skatteudskrivninger i indeværende Finansaar skal ske paa et enkelt Kvartal eller fordeles over flere Kvartaler i indeværende Aar, medens det, som det blev nævnt af en tidligere Ordfører, for Amtsskattelettelsens Vedkommende er fastsat i Loven, at Nedsættelsen skal ske i den Skat, der forfalder 1. Oktober i Aar.

Dette er i ganske faa Træk Billedet af Udligningsordningens Virkninger, saaledes som de fremtræder for Kommunerne, og som de øver Indflydelse paa Kommuneskatterne ved Starten. Overalt sker der en Nedsættelse i de egenkommunale Skatter, varierende efter Kommunernes sociale og økonomiske Struktur, og overalt sker der en Nedsættelse ogsaa i Amtsskatterne. Enhver af Landets Kommuner og Amtskommuner vil i Form af Skattelettelse faa sin Andel i de ca. 55 Mill. Kr., som Budgetterne gennem Udligningen lettes for i indeværende Aar.

I dette Billede indfører sig naturligvis de nye Dækningsregler, de fælleskommunale Skatter paa Indkomst, Formue og Ejendom, som Loven fastlægger. Men disse fælleskommunale Skatter er nu ikke et egentlig kommunalt Anliggende, de er i Realiteten et Statsanliggende. Selvfølgelig maa Midler tilvejebringes til de 85 Mill. Kr., som de egenkommunale Skatteansættelser andrager for et Aar, og de 55 Millioner, som der med 60 pCt. Virkning bliver Tale om i Lettelse for indeværende Aar; men disse Skatter skal ikke skaffes eller bæres af Kommunerne, de skal skaffes af Statens Ligningsmyndigheder og bæres af den samlede Befolkning i Danmark under eet. Man kalder det nok i Loven fælleskommunale Skatter, det gør heller ikke noget, men der er intet andet kommunalt ved dem, end at Pengene bruges til Lettelse i de enkelte Kommuners Udgifter.

Hvis man nu vil se paa de samlede Virkninger af Udligningsordningen, altsaa af de egenkommunale Skattelettelser og de nye Fællesskatter i Forening, er der to Ting, som træder klart frem: Der sker en Flytning